

V TRETJE ...

Med Slovenčev in Titovo cesto teče brezimna ulica, ki je od Slovenčeve do tiskarne Mladinske knjige asfaltirana, od tam do Titove pa je ostala makadamska. Pri MK napravi ulica oster ovinek v desno in takoj nato v levo. Nekdanjo traso te ulice si je za svojo transportno dejavnost prilastila tiskarna Mladinske knjige, ki sedaj posluje takorekoč na cesti, veliko dvorišče na zahodni strani MK, ki je bilo prvotno predvideno za transportno dejavnost, pa so spremenili v parkirišče osebnih avtomobilov.

Kako je mogoče široko in ravno cesto tako izkazati in kdo je to odobrilo? Verjetno zaradi tega ta del tudi ni bil asfaltiran do Titove ceste. Ob načrtovanju tako velikega objekta kot je tiskarna, bi morali dobro preučiti, kaj vse spada zraven; kot posledico teh napak so zdaj ves promet prevalili na javno cesto. Ob tem naj omenim, da so hkrati lepo in široko Glavarjevo ulico, ki teče vzporedno z našo ulico proti Titovi cesti, zaprli za ves promet s količki na Titovi cesti.

Promet na naši brezimni ulici se je zadnja leta zelo povečal. Stanovalci stalno živijo v prahu, ob deževnih dneh se komaj prebijejo do Titove ceste. 21. in 22. avgusta sem natančno evidentiral vsa motorna vozila po makadamskem delu brezimne ulice. V 12 urah je vozilo v obeh smereh 229 osebnih avtomobilov, 32 kombijev, 33 tovornjakov (približno

ena četrtnina s prikolico), 15 motociklov in en bus, na približno eni tretjini makadamske ceste za tiskarno MK pa 37 osebnih avtomobilov, 11 kombijev, 16 tovornjakov (približno ena četrtnina s prikolico) — skupaj je v 12 urah uporabljalo ta makadamski odsek brezimne ulice 373 motornih vozil.

Makadamsko cestišče, dolgo približno 60 metrov, bi morali takoj asfaltirati. Za to smo že dvakrat prosili. Ulice asfaltirajo celo sredi posavskega polja. Zdaj prosimo tretjič, da bi tudi mi postali enakopravni občani Bežigrada ne samo pri dajstvih, temveč tudi pri delitvi dobrin.

Nekaj časa se je šušljalo, da bodo vse stavbe med brezimno ulico in Glavarjevo porušili in za to cestišče ne asfaltirajo. V sedmih stavbah je 18 stanovanj, tri hiše so še skoraj nove, vse so v zelo dobrem stanju in stanovalci so v njih zadovoljni.

V Ljubljani 15.000 družin čaka na stanovanja, zato bi bilo brezvestno in neodgovorno rušiti take stavbe. Predno bi zares kaj takega storili, bi morali anketirati teh 15.000 družin, če soglašajo z rušitvijo teh stavb. Poznam eno takšnih družin: mož, žena in otrok stanujejo v kletni sobi v Šiški in plačujejo mesečno 50.000 starih dinarjev. Zato ne bi smeli rušiti stavb z dobrimi, zdravimi stanovanji vse dolje, dokler ne bodo vse te družine v takšnih stanovanjih kot jih imamo mi. To naj bi bilo pravilo, ki ga ne bi smeli prekršiti.

TOŠE BERVAR

NOČNI UNIČEVALCI

V krajevni skupnosti Posavje imamo tri otro-

ška igrišča. Namenjena so izključno najmlajšim. Na igriščih so razna igrala, zvirala, gugalnice itd. Vse bi bilo prav, če bi jih uporabljali le tisti, ki so jim namenjena. Toda zvečer ali pa ponoči se v igriščih tuči drugi, starejši mladinci ali pa celo starejši občani. Ti nočni uporabniki igrala uničujejo. Lani je krajevna skupnost vse popravila, kar je stalo 33.000 din in še več. Tudi letos so že blizu te številke.

Ali nočni uporabniki ne vedo, da namerno delajo škodo, malčke pa prikrivajo za njihovo veselje?

Pisma bralcev pošiljajte na naslov:

»ZBOR OBČANOV«,

61000 Ljubljana, Parmova 43

Kličemo občane na pomoč. Pomagajte nam, da namerne uničevalce igral prijavimo pristojnim organom.

P. V.

PISMO NEPISMENIM

Najprej kratko pojasnilo za one, ki jim pismo ni namenjeno.

Naš stanovanjski blok je razdeljen na dva tabora, dva bloka: blok pisemenih in blok nepisemenih.

Nepisemenim pišem to pismo. Svojino delo, boste rekli: kako naj nepisemeni bere pismo? Vaša pripomba je nad vse umestna. Toda nepisemeni, ki so v večini, žive med pisemenimi, Pomešani so

med nami. Morda se bo zgodilo, da bo kdo od pisemenih prebral pismo nepisemenim? Kanec upanja še tli v meni in zato sem se lotil pisanja.

Spoštovani sosedje, če niste tako kratkega spomina kot ste pameti, se gotovo spominjate, kako je izgledal prostor med obema krakoma našega bloka, ko je bil leta pred šestimi leti dograjen. Kupi gramoza, napol podrti baraka, ostanki cementnih vrec, lepenke, lesa, sem in tja betonske kocke. Vsi smo godrnjali (razen tistih, ki so dobili stanovanje zastoj). Sta-

Toda ob tistih tablah smo se razdelili na dva tabora: nekateri so napisali razumeli, drugi so buljili vanje in nikakor jih niso uspeli prebrati. Jaj, koliko nepisemenih je v našem bloku, smo kmalu ugotovljali. Ko so otroci začeli teptati travo, brca ti po zelenicah žogo in se vozili po njih s kolesi, so mamice in atki neprizadeto opazovali, kako naša zlatata bodočnost uničuje komaj oze leneli park.

Bilo nas je nekaj v bloku, ki smo hoteli ohraniti zelenice zelene. Nekajkrat sem opozoril mlade nogometlaše, da zelenica ni nogometno igrišče. Kaj pa spet lajša? mi je odbrusil najbolj zagrižen uničevalec zelenic — Igor.

Ni rečeno, da imajo nepisemeni starši tudi nepismene otroke. Ko so se otroci v šoli naučili razločevati črke, so zbrisali na tablah prvo besedo in table so vabile: hodi po travo! Toda, kdo je kdaj videl na nogometnem igrišču table? Mladi nogometlaši so jih kmalu porvali in zmelali, kdo ve kam.

Srečni starši, ki jim napisi na tablah nikakor niso ugajali in še nikoli niso slišali ali brali o varstvu okolja, so blaženi opazovali, kako njihovi nadebudneži uničujejo našo skupno lastnino.

Toda naš park se ni spremenil le v nogometno igrišče, temveč tudi v smetišče. Da ne bi njihovi srčički izgubljali časa, ko se med huronskim vpijem in zmerjanjem podijo po zelenicah, jim mamice mečejo z oken malice, zavite v plastične vrečke ali papir, ki ga srčička potem odmetava po tleh.

Skozi okna pa ne frče le malice v vrečkah. Tudi

očetje pomagajo s skaiticami od vžgalic in cigare, s čiki in še s čim.

Saj niste samo nepisemeni, tudi gluhi in slepi ste! O varstvu okolja ne pišejo samo časniki, o tem govori tudi radio in televizija. A vi, dragi sosedje, se ne zganete. Naš park, naša zelenica postaja rjava goličava Delavci, ki skrbe za zelene površine, so že drugič postavili table z napisom: »Ne hodi po travo, a tudi te so šle za prvimi.

Naš blok ni majhen: kakih stošestdeset dvo-sobnih stanovanj in sedemdeset garsonjev. Najmanj osem hišnih svetov upravlja vsa to skupno lastnino, nekaj sto nepisemenih jo uničuje.

Cigava lastnina pa prav-zaprav je ta park? Skupna? Kje pa? Kaj vrtiš svoj umazani jezik, mi boste zabrusili nepisemeni. Kaj ne vidiš, da si je oni sosed pod svojim oknom s čičkasto zeleno-rdečo-rumeno ograjo omejil svoj del parka? Kaj ne vidiš, da si je sosed na nasprotni strani svoj vrtiček ograjil celo z betonskim zidkom?

Nova ekonomska politika? Zemljo tistemu, ki jo obdeluje? Kdo se še spozna? Ljudje si delajo svoje gredice. Pulijo grmovje tam, kjer so ga posadili vrtnarji za ga posadijo na »svoje« gredice, ki si jih narede, kjerkoli se jim zdi.

Država odmirja, paznikov ne potrebujemo? Inspektorjev je premalo, sodniki za prekrške so preobremenjeni z delom! Uničujemo! Okrog našega bloka lahko dela vsak, kar hoče. Jaz bom nasa dil pod svojim oknom kumarice. Strašno rad imam kisle kumarice.

Lep pozdrav, sosedje!

TINE TRN

BEŽIGRAD PRED DESETIMI LETI

VODA NA ČRNUČAH

»Na Črnučah je končno pritekla iz pip zdrava pitna voda. Ob dnevu vstaje slovenskega naroda je bila na Črnučah velika slovesnost ob otvoritvi vodovodnih naprav, ki bodo za 40 let zagotovile dovolj zdrave pitne vode nad 10.000 občanom. Ko je podpredsednik občinske skupščine Bežigrad Janez Vinkler vključil elektromotorja obeh črpalk, so gostje z zanimanjem opazovali merilne instrumente. Voda je pričela teči v omrežje in rezervoar na Taboru nad Črnučami. V sedanji črpalnici sta montirani dve črpalci, ki lahko dvigata 28 litrov na sekundo, toda za zdaj še ni potrebe, da bi delovali s polno zmogljivostjo. Ta, na videz skromni objekt, pa bo nudil ob upoštevanju 10-odstotne izgube v ceveh, potrošnikom omrežja na dan kar okroglo 1.900.000 litrov vode.«

3.000 DINARJEV VEČ

»Na posvetovanju, ki so ga sklicali občinski komite Zveze komunistov, bežigradska občinska skupščina in občinski sindikalni svet, so predstavniki bežigradskih gospodarskih organizacij — predsedniki delavskih svetov, direktorji in sekretarji

osnovnih organizacij večjih kolektivov — predlagali, naj bi v vseh bežigradskih gospodarskih organizacijah povišali mesečne osebne dohodke svojim delavcem za okrog 3.000 dinarjev. V razpravi o višini povprečnega povišanja mesečnih osebnih dohodkov so menili, da je splošno jugoslovansko povprečje v višini 1.500 dinarjev za naše razmere dokaj preskromno. Ta meja nam lahko služi le za osnovno orientacijo ali startno osnovo, medtem ko naj bi se realno povečanje osebnih dohodkov gibalo v višini okrog 3.000 dinarjev mesečno, kar še najbolj ustreza najnovejšim podražitvam nekaterih osnovnih živil.«

VSELEJ SKLEPČNI

»Po poročilu občinske skupščine, ki ga zajema material za zadnjo sejo obeh zborov, se je občinski zbor v novem mandatskem obdobju sestel 17-krat, zbor delovnih skupnosti pa 19-krat.

Udeležba na sejah obeh zborov občinske skupščine se je doslej gibala v zadovoljivi višini v primerjavi z drugimi ljubljanskimi mestnimi občinami, kjer je marsikdaj zaradi nesklepnosti seja morala tudi odpasti. Udeležba odbornikov se je gibala, izraženo v odstotkih, v višini 75,5, opravičeni

izostanki 19,3 in neopravičeni 5,2. Skupaj je razpravljalo 511 odbornikov, medtem ko sploh ni poseglo v razprave samo 13 odbornikov.

Poprečna udeležba na sejah svetov bežigradske občinske skupščine pa je 81 odstotkov — med najaktivnejše svete sodi brez dvoma svet za družbeni plan in finance, ki se je sestel 17-krat, med najmanj aktivne pa sveti za prosveto in kulturo (4 seje), za splošno varstvo in za trgovino (po 5 sej) in sveti za industrijo in gradbeništvo za kmetijstvo in godarstvo ter za varstvo družine (po 6 sej).

ŠTIPENDIJA — DOBRA INVESTICIJA

»Eden osrednjih problemov, o katerem so razpravljali na konferenci Zveze komunistov bežigradske občine, je bilo vprašanje nezadostnega štipendiranja strokovnih kadrov.

Iz ankete, ki je zajela 35 bežigradskih gospodarskih organizacij, je razvidno, da le-te potrebujejo nad 1.500 strokovnjakov z visoko, višjo in srednjo izobrazbo. Vse te organizacije pa trenutno štipendirajo le 21 odstotkov vseh teh ljudi, ki jih že danes kar najbolj potrebujemo!

Sredstva, namenjena za kadre, so bila lani v občinskem merilu izkoriščena le v višini 52 odstotkov, kar je vsekakor velika kratkovidnost. Tudi programe za izobraževanje in izkoriščanje povečanih sredstev iz skladov za kadre, ima le majhen del delovnih organizacij; kar vsekakor negativno vpliva na povečanje števila strokovno usposobljenih delavcev. Toda tudi tistih 48 odstotkov sredstev iz sklada za štipendiranje, ki jih je lani namenila občina za vzgojo novih strokovnjakov, je po mnenju delegatov, kaj šibko jamstvo, da bodo v perspektivi dobile bežigradske gospodarske in druge organizacije dovolj šolanih in strokovno usposobljenih delavcev. Zakaj štipendije v največ primerih miso presegle 12 tisoč dinarjev mesečno. Vsak študent si mora ob tako nizki mesečni pomoči nedvomno poiskati še dodatna sredstva oziro-

ma honorarno zaposlitev, ki ga nujno ovira pri normalnem študiju.«

»CEMENT-OPEKA« BO »GRAMEX«

»Trgovsko podjetje z gradbenim materialom Cement-opeka je pred kratkim praznovalo 10-letnico poslovanja. Ob tej priložnosti so imeli svečano sejo delavskega sveta, kjer so nagradili člane kolektiva, ki so najdlje v podjetju. Sklenili so še, da bodo pričeli graditi nove poslovne prostore, ker dosedanji ne ustrezajo več razširjenemu obsegu poslovanja. Spremenili so tudi ime podjetja: trgovsko podjetje Cement-opeka se bo v bodoče imenovalo Gramex.«

M. ZATLER DRŽAVNI PRVAK

»Dvigalec uteži Mitja Zalter, član Partizana Ježica, je na letošnjem državnem prvenstvu za mladince osvojil prvo mesto v perolahki kategoriji. Vrsti priznanj, ki jih je nabral zadnji dve leti, je tako pridružil še zlato odličje z državnega prvenstva. Mitja Zalter je bil že dvakrat republiški mladinski prvak, na lanskem državnem prvenstvu pa je bil drugi.

Občinska zveza za telesno kulturo je pripravila majhno svečanost, kjer je predsednik Silvo Čebulj čestital novemu državnemu prvaku in mu izročil darilo občinske zveze za telesno kulturo.«

AVGUST 1964.